

ní (92,6 %) určila dětem tzv. klíčového pracovníka včetně písemného stanovení jeho role ve vztahu k naplňování potřeb dítěte.

Ve všech navštívených zařízeních v uplynulém školním roce byly děti bezprostředně po přijetí do zařízení informovány o důvodech svého umístění, o chodu zařízení, o svých právech i povinnostech.

Jen ojediněle (3,6 %) nebyla zjištěna podpora při společném umístění sourozenců, případně nízká úroveň při vytváření podmínek pro jejich blízké soužití. Zařízení se občas potýkají se situacemi, kdy je společné soužití sourozenců komplikované. V těchto případech je jejich zvažované rozdělení záležitostí širšího konsensu odborných pracovníků (psychologů, etopedů, terapeutů atp.).

Děti jsou do zařízení umisťovány zpravidla bez předchozí diagnostiky. Ta byla provedena v pěti zařízeních jejich odbornými pracovníky (psycholog, etoped), v ostatních zařízeních prostřednictvím externích odborníků (středisko výchovné péče, diagnostický ústav) a celkově byla realizována u 18,7 % dětí.

8.2

Průběh výchovy a vzdělávání v zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy

Hodnocená školská zařízení, kde měly převahu dětské domovy, svoji činnost cíleně zaměřovala na komplexní rozvoj jednotlivých dětí se zohledněním jejich individuálních potřeb (88,9 %). Při zjišťování pokroku dětí ve výchovně-vzdělávacím procesu nastavila účinné mechanismy, které jim poskytovaly zpětnou vazbu k jejich práci pro další období. Děti byly více vedeny k tomu, aby si samy stanovovaly další vzdělávací cíle s následným sebehodnocením či vrstevnickým hodnocením, takže došlo ke kvalitativnímu zlepšení v oblastech následného zhodnocení činností dětmi, sebehodnocení a vzájemného hodnocení (13,6 % oproti 7,5 %). Individuální nebo skupinové pohovory s dětmi včetně zařazování psychoterapeutických technik se efektivně realizovaly zejména v dětských domovech se školou a výchovných ústavech, tzn. hlavně u dětí vyžadujících stálé vedení a kontrolu.

8.2.1 Realizované výchovné a vzdělávací metody

Pedagogové v 92,3 % plánovali a promýšleli výchovně-vzdělávací činnosti s cílem požadovaného vývoje a pokroku dětí stanovených ve školním vzdělávacím programu a individuálních programech rozvoje osobnosti dětí s ohledem na jejich individuální potřeby a možnosti. K realizaci výchovně-vzdělávacích činností a volnočasových aktivit využívali dostatečně pestrou a rozmanitou nabídku účelně směřující k dosažení stanovených cílů osobnostního rozvoje dětí s výraznou převahou motivační složky (přes 90 %). Nejčastěji byla zaznamenána příprava na vyučování (28,2 %), která má pravidelné místo v režimu dne, činnosti výtvarné (18,2 %) a sportovní (13,6 %), které zajišťují odpolední rekreaci a aktivní odpočinek. Pozitivní je časté zařazování více pracovních činností (21,9 %), zaměřených hlavně na obsluhu domácnosti a činnosti potřebné pro samostatný život. Mírně se zvýšila volná činnost, což může být zapříčiněno převahou dětí bez poruch chování, které mají volnější denní program.